

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΗΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΙΑΦΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

‘Ο Γζάννης κι’ ο Μαρής,
μιλοῦνε κι’ ἀπορεῖς.

Γ. — Ἄθως λοιπὸν ἡ κεφαλὴ, δεῦτερος ὁ Γεράκης,
τρίτος ὁ Μαυρκεφάλος ὁ γέρω Παναγάκης
καὶ τέταρτος ὁ Μεταξᾶς ὁ κόντες ὁ Ἄνδρέας
ῥνομα εὐσιαστικόν, κλίσεως κερκυραίας.

Αὐτὸς εἶν’ ὁ συνδυασμὸς
τῆς χώρας τῶν γενναίων,
καὶ αὐτὸς ὁ διορισμὸς
τῶν βουλευτῶν τῶν νέων.

Μ. — Ὁ Ἄθως μὲ τὸν Κωνσταντῆ, γνωστοὶ κι’ ἐπαινετέοι
πλὴν τίνες εὐτεὶ ἀρά γε οἱ δύο τελευταῖοι;

Γ. — Τίς ἡ ἀνάγκη νὰ βρωτᾶς γι’ ἀνθρώπους ποῦ δὲν ξέρεις;
Πρῶτη φορὰ ποῦ σ’ ἀνοῦσα ἀντίρρησην νὰ φέρης
δι’ ὅσα ὁ αὐθέντης μας στοὺς σκλάβους ἐπιβάλλει
καὶ τὸν Τραυλὸ δὲν ἤξερες στὴν ἐκλογὴ τὴν ἄλλη
κι’ ἀρχισες γιὰ τὸ γῆρας του νὰν τότε σατυρίζης
κι’ ἐν τούτοις τὸν ἐφήφισες χωρὶς νὰ τὸν γνωρίζης.

Μ. — Ποιὸς εἶν’ αὐτὸς ὁ Μεταξᾶς, γιὰ πῆ; μου ποῦ ὑπάρχει;

Γ. — Τῆς Κέρκυρας, εἶδεχασες τὸν κομιλιφὸ νομαρχῆ,

τὸν ἄνδρα τὸν πελύγλωττον, τὸν ἄνδρα τὸν στωμίλον
τὸν κορυφαῖον καὶ πιστὸν τοῦ Θεοτόκη φίλον;

Μ. — Τώρα θυμήθηκα καλὰ
τονὲ γνωρίζω Γζάννη
αὐτὸς ποῦ κλειέται στὰ Μαλὰ
ἐν ὧραις Δεληγιάννη

κι’ ὅταν ὁ κόντες ἀνεβῆ κι’ ἡ Θεωρέλα πέση,
ἀφήνει τοὺς ἀσφελαχτοὺς καὶ πάει γιὰ τὴ θέση.

Ἐν ἐποχαῖς εὐκολιῶν
κι’ ὁ Μεταξᾶς ἀκμάζει,
εἰς ὧρας ὁ ἀνωμαλιῶν
εἰς Ὀμαλὰ μονάζει.

Τώρα τ’ ἀφήνει τὰ Μαλὰ, πάει κι’ ἡ νομαρχία,
καὶ παίζει ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς στοῦ Ἄθου τὰ λαχεῖα
καὶ εὐτυχῆς λογιζεται ὡς εἶπερ τις καὶ ἄλλος,
παίζων τσοσῦτον ὀμαλῶς καὶ ὄχι ἀνωμάλως.

Γ. — Οὐ μὴν κι’ ὁ Μαυρκεφάλος ὁ γέρω Παναγάκης,
πολύ τυγχάνει μαι γνωστὸς
καὶ κατὰ πάντα σεβαστὸς
μετέωρος ἐν τῷ κενῷ Κραναίας καὶ Ἰθάκης.
Συνδυασμὸς πανίσχυρος ἐν ἀριστοκρατίᾳ
παλληκαριᾷ, κεφάλαια, κοντίκι, εὐγλωττία,
κι’ ἡ πρόσληψις τοῦ κόμητος ἐγέννησε μαρκήσιον
αὐτὸν τὸν Ἰθακήσιον.

Αὐτὸ θὰ πῆ, μωρὲ Μιάρη, νὰ σ’ εὐνοήσῃ μοῖρα
σύντροφος νὰ σε πέρουνε στῶν ψήφων τὴν πλημμύρα

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL.Σ4.Υ1φ2.0019

και να τυγγάνη προσφιλης τοις εκατομμυρίοις
δν εθαψεν Καλλίνικος εν τοις Πολυκτορείοις.
Ο Αθως σέβεται πολύ του κόσμου τα γεράματα
κι' αν απέκλεισθη ο Τραυλός, δεν άλλαξαν τα πράματα
την προσοχήν μας άπασαν άμέσως έπεστήσαμεν
και δι' έτέρου γέροντος τον άντικαταστήσαμεν.

Γλήγωρα και μάνι, μάνι,
είχως λόγια περισσά
ύπεγράφη το φερμάνι
άφ' το χέρι του πασσα.
Πάσα θέσις κατελήθη
άνωτέρα προσταγή,
ή άπόφασις ελήφθη,
δεν χρειάζεται έκλογή!

Τόσοι ψήφοι θα βρεθούνε
στο καθένα μας σακκι,
τόσα χέρια θα δεθούνε
το πρωί την Κυριακή.
Έτσι γράφει το φερμάνι,
έτσι λέει το χαρτί,
έτσι έμελλε στην Κράνη
σαν κριάρι να συρτη!

Ένας μας όρίζει όλους
είχως βούληση καμμιά,
σα φελάχους, σα μογγόλους
σαν παράσιτα κορμιά.
Κράνη, Λειβαθώ και Πρόνοο
ξεγυμνώστε το πετόι
να του Ντ' Έβερτων οι χρόνοι
με το έζιο καμουτσι!

Μ. — Το Τζανετάκη μώλεγε πώς θα περνε ο Αθως.
Γ. — Δεν ήξερα τα πράματα σου τώπα κατά λάθος.
Του έγινε ή πρότασις τον τέταρτο να κάνη
αν ίσως εκηρύττετο κατά του Ντεληγιάννη
άλλ' ο Τζανέτος, βρε Μαρη, που όρους δεν άνέχεται,
και μυίγα ττο βουθούι του καμμιά δεν παραδέχεται,
έπιασε το μουστάκι του και τώδωκε μιá βόρτα
και τώφυγε δια μιá από την άλλη πόρτα.

Μ. — Όστε λοιπόν συνδυασμός αυτός θα είναι μόνος;
Γ. — Σήμερα περιμένεται ο Μίμης ο Σβορώνος
πώπηγε στην πρωτεύουσα να βρη το Μουφερράτο
δεν πρέπει να βιάζοσαι. Έχουμ' ακόμα τράτο.
Μ. — Με ήτανε καλλίτερα το πράγμα να έπείγη
γιατι ο Αθως άμελει και σάλα δεν άνειγει.
Γ. — Κι' εγώ το δισκοίνωσα σ' όλην την έπαρχίαν
πώς πρέπει να χτυπήσωμεν αυτήν την μοναρχίαν
κι' αν ίσως τον άντιθετον συνδυασμόν δεν φτιάσομε
πολύ κακές άποκρηές μας μέλλει να περάσομε!

Μ. — Τα σκερά τα πράματα μήν τα περνά; γι' άττεια;
παντου άντιπολίτευσις θα γείνη τεραστία
κι' αυτός ο Αθως κατ' έμέ θα διακινδυνεύση,
αν δεν άνειξ' ή σάλα του να μας περιμαζεύση.
Ο κόσμος έμπαίλησε! Δεν ύπομένει άλλο!
έπέρασε, καθώς το λές, διάστημα μεγάλο
που έρημους μας άφησε με είχως προστασία
χρειάζεται την σημερον μεγάλη εργασία
για ναρτουνε σαν άλλοτε κι' οι τέσσαρει κορόνοι
και πρό παντός χρειάζεται ν' άνειξη το πορτόνι
κι' όσοι τον πλησιάζουνε, κι' όσοι τον αγαπούνε,
θαρω πώς κάνουνε καλά να πω ναν του τα πούνε.

Καλός κι' ο Μαυροκέφαλος κι' ο κόντες προ σπουδαίος,
μα θέλει περιποίηση ο κόσμος ο χυδαίος.
Είν' έκλογές και ο καθείς δεν ξέρει που να πάη
εγώ ενδιαφέρομαι και ξέρεις... με λυπάει
ν' άκούω να μευ βρίζουνε τον Αθω δημοσία
γι' αυτήν του την παράξενη την άπρονουσία!
Καλός κι' ο Μαυροκέφαλος, κι' ο Κόντες κι' ο Γεράκης.
καλεί τους όλοι και χρυσάι,
μα ο καφές και το κρασί
μευ φαίνονται καλλίτερα εκατομμυριάκις.

Αντιπολίτευσις βρε εις όλα τα σημεία,
πλην όμως φρόντιζε και συ μήν πάθουμε καμμιά
και δε βρεθη άντίπαλος και γένουμε βεζίλι
όλοι έμεις οι πράκτορες κι' έμπιστευμένοι φίλοι.
Λαμπρός ο Μαυροκέφαλος και προ λαμπρός ο Κόντες
μ' αν δε βρεθη άντίπαλος θα μας δεχθη ο μπόντες!

Γ. — Μήν απολιπίσαι Μαρη! Πολλά θα πεσουν βόρτα.
Κάποιος θα παρουσιασθη να λυπηθη τη φτώχεια.

κι' αν εβεργεται του λαου σπανίως αναφαινεται
αυτοι που θησαυρίζουνε και ταλαραδες γένονται,
ή ιστορία βεβια θα γραψη μιαν ήμερα
μεγαλους ευεργέτας μας και με το παραπάνου,
όσους φταχύς πολιτευτάς λαβένουν τον άγέρα
και βγαίνουν δίχως όβρα να ρίξουν το Ρωμάνο!

—XXXX—

Συγχαρητήριον Θερμόν
διά τον δήμαρχον ήμών.

στον δήμαρχον όφείλονται πολλά
που καθ' ήμέραν βλέπομεν τα τίσα του καλά,
άλλ' ένα ιδιαίτερον θερμόν συγχαρητήριον,
το θέλει τώρα π' άνειξε το άπεχωρητήριον.
Οι κήποι που θα γίνουνε, το φως στο μπουλιθάρι
είναι μηδεν μπροστά σ' αυτό
τ' άνάχτερο το ζηλευτό
που πάει κάθε άνθρωπος κι' ελεύθερα σφραγρει.

Τι κόμωδος άπόπατος με μάργα στρωμένος!
Αμποτες ναμαι πάντοτε κακοστομαχιασμένος
για να μη λείπω μέσαθε ούτε λεπτό της ώρας!
Αυτό το έργον δήμαρχε είν' ή στολή της χώρας.
Τέτοια δύο τρία νακάνες ακόμα μες την πόλη,
μέσ' από την ψυχούλα τους ήθε σ' εύχιώνται όλοι.

Καλλίτερη άπόλαυσις στον άνθρωπον δεν είναι,
παρ' όταν τον εύρίσκουνε στομαχικά όδύναι
κι' ακούει ήρότην μέσα του έντέρων όρχουμένων,
να βρισκη μέρες εύκαιρον και περίποιημένον.
Καλά να και τα λεχτρικά, τα δένδρα και οι κήποι,
μ' άλλόμωνον αν σφιγγεσαι κι' ή τρύπα να σου λείπη!
Γι' αυτά τα έργα δήμαρχε πρωτίστως να φροντίξης
γιατ' είσαι άνθρωπος και συ κι' απ' άντερα γνωρίζεις.

Εξαιρετα τον εκτισες, λαμπρά τον εισιγύρισες,
εσφαλές όμως δήμαρχε που δεν επανηγύρησες
την έγκαινιάσά του.

Όλος ο κόσμος θατρεχε με εύχαρίστησή του.
Κι' από του εγκαινία κι' ο πειός δεν ήθε τρέξει
εσφαλές που δεν έστειλες ή μισσην να παίξη

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΝ
ΔΗΜΟΤΙΚΗΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΝ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΘΟΥΡΙΟΥ

κι' έπρεπε όλας τας αρχάς, για πράμα τόσο χρήσιμον,
ναν προσκαλέσης ναόρτουνε με έυδιμα έπίσημον.

Κι' εκτός που στα εγκαινία δεν έκαμες γιορτή,
έκαμες κι' άλλη έλλειψη. Δεν έστειλες χαρτί!
Χωρίς χαρτί άπόπατος ακόμα δεν εστάθη
όταν μας λείπει το χαρτί ή ποιήσις έχαθη!
Το έργον σου θα εστειρε πλήρης επιτυχία
αν μάσης όλα τα χαρτικά πύναι στη δημαρχία
και τα μητρώα πώχομε και καταχωρίζωμαστε
να μας τα στείλης ναχομε να κομδαρίζωμαστε.

Για την άνέγερσιν λοιπόν του σωστικού ιδρύματος,
εγώ ως άντιπρόσωπος του γενικού φρονήματος
και παλιν σας συγχίρω
άλλα κι' αυτήν την έλλειψιν όπου σας αναφέρω
να μας την διορθώσετε αγαπητέ σιόρ Πίπη,
λαμβάνοντες τα μέτρα σας χαρτί να μη μας λείπη.

—XXXX—

ΠΑΘΗΜΑ

Ασύλληπτη μορφή σαν άγγελουδι,
εδιάβαινε με βημά της γοργό,
και μώδινε ένα κίτρινο λουλουδι.

Πρώτη φορά την έβλεπα κι' εγώ,
την άγνωστη μορφή μέσ' τ' όνειρό μου...

Πρωί πρωί καταμεσις του δρόμου,
τή βλέπω ζωντανή που έπεπατούσε,
κι' έμάθαε το λουλουδι που έκρατούσε:

Γιατι μαδās λουλουδι που χαρίζεις;
της λέγω όνειροφάνταχτος, δειλός...

« Καί ποιος είσαι, » μου λέει, « που με γνωρίζεις; »
« Ω, Χριστιανέ μου, μήν είσαι ζουρλός; »

Με το βρισίδι αυτό και τη φοβέρα,
ζαλίσθηκα, κι' ανείσθητα έγελουσα,
και τρίβοντας τα μάτια μου άπορούσα
τη νύκτα να όνειρεύθηκα ή τη μέρα!

Πάλσταφ

ΔΑΪΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐτέλεσεν τὰ ἐγκαίνια τοῦ τοῦ Ἀναγνωστήριον τοῦτο. Τὴν ὀρθοσκευτικὴν δέησιν ἐποίησεν ὁ Σεβάσμιος καὶ λόγιος Ἱερεὺς Νικόλαος Λουρεντζάτος, ἐπὶ δὲ τοῦ σκοποῦ ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ὠμίλησεν ὁ κ. Μαρίνος Ἀντύπας ποιήσας ἐν τέλει ἐκκλησίαν εἰς τοὺς μορφωμένους ἐν γένει πρὸ πάντων εἰς τὸν διδασκαλικὸν κλάδον νὰ ἔλθωσιν ἄρρωγοὶ διδάσκοντες τὸν λαὸν καὶ διαπλάσσοντες τὰς καρδίας τῶν νέων, τελειώσας μὲ τὸν ἐξῆς ἐπίλογον « Ἐργασθῶμεν πάντες ἐν συννεύσει καὶ ἀγαθῇ θελήσει ἵνα ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ τὸν λαὸν τὴν μάχαιραν μὲ τὴν ὁποίαν ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη εἰργάσθημεν ἵνα τὸν ὀπλίσωμεν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἀλληλοσπαράσσηται, ἐργασθῶμεν ἵνα ὑπὸ τὸ θάλαμος καὶ τὴν ζωὴν τῆς διανοίας καὶ τῆς μορφώσεως, ἅτινα ὡς ὁ φυλάρχυρος κρατοῦμεν ἀχρηστα ἐντὸς τῆς ἐγωιστικῆς κεφαλῆς μας, θερμανθῶσιν καὶ ἀναπτυχθῶσιν αἱ δύστυχοι καὶ ταλαίπωροι Ἐργατικά καὶ Λαϊκά Τάξεις. »

Τοὺς λόγους τούτους, τὸ ἀπὸ ὑπὲρ πεντακοσίου ἀνδρας πάσης κοινωνικῆς τάξεως, ἀχροατήριον ἐπεκρότησεν καὶ ἠύχθη ἵνα πραγματοποιηθῶσιν πρὸς τὸν καλὸν καὶ τὴν ἀληθῆ πρόσδοον τῆς Κοινωνίας μας !

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Στοῦ Ταφιοῦ περπατῶντας τὸ βράχο
τὸ νινί τῶν Λεπέδων μονάχα,
στά Κηπούρια τὰ μάτια καρφώνει
ποῦ τὸ δόντι γι' αὐτὰ τοῦ πονεῖ,
κι' ὁ Ἰμάμης τὸ χέρι σηκώνει
κι' εὐλογεῖ τοῦ Ταφιοῦ τὸ νινί.

(Ἐκ Ληξουρίου)

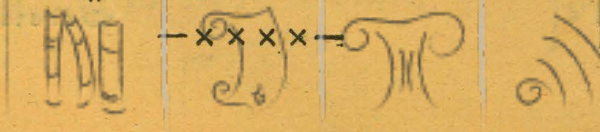
Κόκορος

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐν Πυλάρῳ ἐτελέσθησαν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν οἱ γάμοι τοῦ ἐν Καίρῳ διαμένοντος κ. Νικολάου Γαζῆ μετὰ τῆς δεσποινίδος Βασιλικῆς Πνευματικῆτου.

— Προσεχῶς ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἐκδόσις τῆς ἐφημερίδος « Κάλπη. »

Κατ' αὐτὰς ἀφικνεῖται ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Α. Μομφερράτος δὲν εἶναι ὅμως ἀκόμη βέβαιον ἂν θὰ ἐκτεθῆ ὡς ὑποψήφιος βουλευτής.

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ LIMITED

Τῆς 30 τρέχοντος μηνὸς ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 9 π. μ. θέλει λάβῃ χώραν ἐν τῷ ἐνταῦθα Ὑποκαταστήματι τῆς Τραπεζῆς διαγωνισμὸς πρὸς πρόσληψιν μαθητευομένων.

Οἱ διαγωνισθησόμενοι δεόν νὰ μὴ ὑπερβαίνωσι τὸ 24ον. ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Αἰτήσεις εἰσι δεκταὶ μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς 29 ἰσταμένου.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυνθήτωσαν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ ἐνταῦθα Ὑποκαταστήματος.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου.)

ΣΤΟΥ ΑΒΔΙΧΑΚΗ

Κατασκευάζονται ζακέτες γυναικεῖαι ἐφ' ἑμίλλαι τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐξ εἰδικῶν ὑφασμάτων.

Κατασκευάζονται προσέτι ἐνδυμασίαι ἀνδρικήαι πρὸς 28 δραχμὰς ἐκάστη ἐκ τῆς ἀφιχθείσης νέας συλλογῆς κασμιρίων χειμερινῶν.

Μόνον ἓνας Ματαράγκας εἶν' ἐκεῖνος ποῦ μπορεῖ νὰ σοῦ ἐτοιμάσει ροῦχα κι' ἡ ψυχὴ σου νὰ χαρῆ.

Τρέχετε στοῦ Ματαράγκα τὸ καινούργιο μαγαζι, γιὰ κοστούμια, γιὰ ταμπάρα γιὰ γελέκια φαντεζί.

Τρέχετε στοῦ Ματαράγκα τὰ κασμήρια τ' ἀγγλικὰ νὰ ῥαφτήτε καὶ μοντέρνα καὶ συγκαταβατικά.

Στὸ κρασοπουλιὸ τὸ νέο Γερασίμου τοῦ Βινδώρου ποῦν ἀπέναντι στοῦ Στίβα μέσα στὸ στενὸ τοῦ φόρου ἄδολο κρασί θὰ βρῆτε τῆς Θηναίας θαυμαστὸ στὸ βουτσί τοῦ νοικοκύρη κ' ἔχει σκάρτο καὶ φτιαστό.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Τῆς ὑπ' ἀριθ. 367 ἀπὸ 18 Μαΐου 1904 ἀποφάσεως τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν ἐκδόσεως μεταξὺ τοῦ ἐνάγοντος Σταύρου Παυλάτου κατοικοῦ Ῥίζας Θηναίας καὶ τῆς ἐναγομένης συζύγου του Πόπης Παυλάτου κατοικοῦ ὡσαύτως,

Διὰ ταῦτα.

Δέχεται τὴν προκειμένην κατ' αὐτῆς ἀγωγὴν.

Κηρύσσει διαλελυμένον τὸν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ ἐνάγοντος ὑφυστάμενον γάμον καὶ

Καταδικάζει αὐτὴν εἰς τὰ τῆς παρούσης δικαστικῆς ἐξοδα τοῦ ἐνάγοντος μετριάζόμενα εἰς δραχμὰς 80 καὶ τὰ τέλη.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Ἀργοστολίῳ τὴν 18 Μαΐου 1904.

Ἀκριβῆς περίληψις

Ἀργοστολίον 12 Ἰανουαρίου 1905.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
Ὁ Π. Ἰ. Ἐικηγόρος
Π. Ἀγγινός Καθηγητῆς
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ